

SIMONIA (VII, 427).

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ORIGINEM, NATURAM, DIVISIONEM, MATERIAM ET PRETIUM.

Simoniam unde dicta et originem traxerit; quid sit, et quale peccatum. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 1, *num.* 1, 2 et 3, et *num.* 44 et seqq., ubi referuntur ii, qui de simonia scripserunt.

Simoniam dividitur in simoniam juris divini, seu naturalis, et juris humani, seu ecclesiastici, et utraque simonia subdividitur in mentalem, conventionalem et realem, et quæ sint singulæ, et qualem pœnam inducant, *n.* 4 ad 13.

Ultra prædictas additur alia species simoniæ confidentialis, et quæ sit; et affertur ad id constitutio sancti Pii V, *num.* 14 et 15.

Materia simoniæ quæ sit, et quid sit ejus pretium, *num.* 16 ad 22.

Extra materiam beneficiorum nunquam committitur simonia, *num.* 23.

Pretium simoniæ in jure vocari solet munus, quod triplex explicatur, *num.* 24 ad 28.

Ad simoniam requiritur pactum aliquod expressum vel tacitum, quod per singulas sui partes explicatur et innitur quando committi possit simonia ratione ejusdem, *num.* 29 ad 42.

Etsi commendæ, prioratus, etc., ordinis Hierosolymitani juxta plurimos non sint materiæ simoniæ, collatio tamen de his facta cum prædonibus, etc., sunt irritæ, *num.* 43.

Alia ad rem. Vide *verb.* Beneficia, Juspatronatus, Resignatio beneficiorum et *verb.* Electio, *art.* 3, *num.* 26.

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT SIMONIAS, QUÆ COMMITTUNTUR IN ELECTIONE, PRÆSENTATIONE, PERMUTATIONE ET RESIGNATIONE BENEFICIORUM; IN INGRESSU ET RECEPTIONE AD RELIGIONEM, ET IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM ET SACRAMENTALIUM, ET PRÆSTATIONE FUNCTIONUM ET ACTUUM SPIRITUALIUM.

Electio quando, et per quid evadat Simoniam, et nulla; et ad quid teneatur simoniæ electus; et variae electiones simoniæ propter illicitas pactiones electorum assignantur. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 2, *num.* 1 ad 6.

Patroni an possint aliquid a præsentatis exigere; et quid si aliquid detur, vel promittatur pro habendis vocibus, vel præsentationibus patronorum, *num.* 7, 8 et 9.

Resignatio beneficii a quo sit faciendâ; et quando evadat illicita, et simoniaca, *num.* 10 ad 14.

Pro voto habendo promittere officium, vel beneficium ecclesiasticum est simonia, *num.* 15.

Dare temporale, ne eligatur dignus, est Simoniam, seu, ne eligatur indignus aut minus dignus, *n.* 16-18.

Dare aliquid temporale pro confirmatione obtinenda, aut ne ab aliquo impugnetur electio, an sit simonia, *num.* 19.

Dare aliquid pro ingressu et receptione ad religionem, an sit simonia, *num.* 20 ad 24, et *num.* 57 ad 59, et *verb.* Novitius, *verb.* Moniales.

Pro administratione sacramentorum, et pro functionibus ecclesiasticis ex pacto tacito vel expresso aliquid dare, seu accipere an, et quando sit simonia; et quando clerici, seu ecclesiæ ministri in casu eam committere possint, *num.* 25, 26 et 27.

Aliquid temporale accipere pro actu et exercitio jurisdictionis ecclesiasticæ an sit simonia, *num.* 28 ad 32, et *num.* 40.

Aliquid temporale accipere pro missis, concionibus aliisque bonis spiritualibus operibus an sit simonia et an liceant donationes, vel promissiones factæ intercessoribus pro obtinenda aliqua gratia apud sedem apostolicam, et ad rem affertur constitutio Alexandri VII, *num.* 35 ad 36.

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PŒNAS SIMONIE, ET RESTITUTIONEM SIMONIAE ACCEPTORUM.

Per qualem simoniam incurrantur juris pœnæ. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 3, *num.* 1, 2 et 3.

Assignatur triplex pœna, quæ incurritur propter simoniam realem commissam in ingressu religionis et an dicta pœna se extendat etiam ad moniales, *num.* 4 ad 9.

Assignatur pariter triplex pœna contra simoniam realem commissam in collatione ordinum, *num.* 10, 11 et 12.

Contra simoniam commissam in beneficiis ecclesiasticis, quæ pœnæ statuuntur, *num.* 15 ad 19.

Qui beneficium per simoniam ab alio commissam obtinuit, quando teneatur illud dimittere, vel non, *num.* 20 ad 24.

Quid si aliquis ignoranter per Simoniam alterius ordinetur, *num.* 25.

Simoniam confidentialis pœnæ, quæ sint, *num.* 56 ad 51.

Qui obtinuit simoniæ beneficium, vel aliquod officium ecclesiasticum, ad quid teneatur, *num.* 52.

Qui temporale accepit sub conditione dandi vel præstandi spirituale, ad quid teneatur, *num.* 53.

Qui pro electione, collatione, præsentatione, etc., alicujus ad beneficium ecclesiasticum aliquid temporale accepit, quo jure, quando, et cui teneatur illud restituere, *num.* 54 ad 58.

Simoniam accepta ob ingressum in religionem an, et cui restitui debeant, *num.* 59.

Simoniam accepta pro collatione ordinis, et administratione aliorum sacramentorum, et sacramentalium, quando, et quo jure restitui debeant, *num.* 40 et 41.

Alia ad rem. Vide *num.* 42 et seqq., et *verb.* Electio, Juspatronatus, Præsentatio, Resignatio.

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT CAUSAS, TITULOS EXCUSANTES A SIMONIA VEL A PŒNIS AC RESTITUTIONE SIMONIAE ACCEPTORUM; ET QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT DISPENSATIONEM IN PŒNIS SIMONIE, ET ABSOLUTIONEM A CENSURIS OB EAM INCURSIS, ET JUDICEM, ET TESTES QUOAD EAM.

Causæ, et tituli excusantes a Simoniam recensentur. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 4, *num.* 1.

Dare, vel exigere aliquid temporale, quando excuset, vel non, ab incurso Simoniam, *num.* 2 ad 7.

Qualis ignorantia excuset, ab incurso Simoniam, et ab ejusdem pœnis, et an excuset etiam præscriptio, *num.* 8 ad 14.

A censuris et pœnis ob Simoniam quocunque modo incursis quis absolvere ac dispensare possit, vel non, *num.* 15 ad 24.

In causis Simoniam qualis judex procedere possit, et qui testes admittantur, *num.* 25 et 26.

Late de dispensatione pro Simoniam scienter, vel ignoranter proviso a summo pontifice faciendâ per organum Pœnitentiariæ, vel Datarie juxta casus circumstantias, in *add. auct.*, *num.* 27 ad 37.

SIMPLICIUM.

Simplicium seductiva propositio quæ sit. Vide *verb.* Propositiones damnatæ, *num.* 59.

SOBRINÆ.

Sobrinæ et sobriini quæ et qui sint. Vide *verb.* Affinitas, *art.* 1, *num.* 15.

SOCER.

Socer et socrus quis et quæ sit. Vide, *ibid.*, *num.* 16.

SOCIETAS, SEU SOCIETATIS CONTRACTUS (VII, 485).

Societas quid sit. Vide *verb.* Societas, seu Societatis contractus, *num.* 1.

SOLEMNITATES CONTRACTUUM.

Vide *verb.* Contractus per tot.

SOLEMNITATES FESTORUM.

Vide *verb.* Festa.

SOLIDUS.

Solidus quid sit. Vide *verb.* Cathedralicum, *n.* 4, et *verb.* Donatio, *art.* 1, *num.* 50.

SOLLICITANTIUM.

Sollicitantium ad turpia extra sacramentalem confessionem pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 201.

SOLLICITATIO AD TURPIA.

Vide *verb.* Confessarius, *art.* 7, per totum.

Affertur constitutio Benedicti XIV circa sollicitationem. Vide *verb.* Sollicitatio ad turpia, *num.* 65 ad 67.

Adducuntur decreta et propositiones damnatæ de re eadem, *num.* 68 ad 70.

Confessarius consentiens mulieri sollicitanti in confessione, an sit denuntiandus, *num.* 71 ad 73.

Crimen sollicitationis an sufficienter probetur per testes singulares, *num.* 74 ad 76.

Ordinarii approbando confessores tenentur injungere constitutionem *Contra sollicitantes*, *num.* 77.

Mulier sollicitata, si consenserit, vel non, ad quid teneatur quoad denuntiationem, *num.* 78 ad 82.

Quid sentiendum de his qui in partes schismaticorum et hæreticorum degunt, *num.* 83.

Pœnæ contra sollicitantes quæ sint, *num.* 84.

SOLUTIO (VII, 537).

Solutio proprie sumpta quid sit, et quis teneatur ad ipsam. Vide *verb.* Solutio, *num.* 1 et 2.

Debitor, qui solvendo amplius non est, sive clericus, sive sit laicus, ad quid teneatur, *num.* 3 ad 6.

Qui liberam administrationem rerum suarum non habent, an valide solvere possint, *num.* 7.

Procurator solvere potest pro debitore, cujus est procurator; et quis alius solvere potest pro debitore etiam invito, vel ignorante, *num.* 8, 9 et 10.

Successor in beneficio ecclesiastico quæ debita a suo antecessore facta solvere teneatur, *num.* 11 ad 15.

Solutio primum fieri debet ipsi creditori, et quid si creditor nolit eam accipere, *num.* 16.

Solutio fieri nequit creditori non habenti liberam administrationem rerum suarum; bene vero fieri potest ejus tutori, vel procuratori; et quid si debitore penitus ignorante, procurator a creditore tali officio privetur, vel ei, ne solutionem accipiat, specialiter mandetur, *num.* 17 ad 20.

Solutio an fieri possit servis, filiis familias, et creditori creditoris, *num.* 21 et 22.

In qua specie, et quo valore monetæ faciendâ sit solutio. Vide *verb.* Moneta, *num.* 15 ad 25.

Quid si debitore existente in culpabili mora solvendi interim fiat monetarum mutatio, *num.* 26.

Debitor an possit solvere creditori ante finitum tempus, aut, si nullum tempus pro solutione sit determinatum, possit solutionem differre donec creditor eam petat, *num.* 27 ad 32.

Alia ad rem de tempore solutionis, seu restitutionis faciendæ. Vide *verb.* Restitutio, *art.* 3, *n.* 85 ad 105.

Solutio in quo loco, et cujus expensis fieri debeat. Vide *verb.* Restitutio, *art.* 4, *n.* 1 ad 27.

Solutio an et quando a debitore fieri possit per partes, et a creditore sic recipi, *n.* 55 ad 41.

Debitum tollitur etiam per acceptilationem, et

Ut societas quæstiosa sit licita, requiruntur quatuor conditiones, quæ assignantur. Vide *verb.* Societas seu Societatis contractus, *num.* 2.

Contractus vulgo dictus *trium contractuum* an sit licitus, necne, *num.* 3 ad 11, et *num.* 52 ad 54.

Animadversio in auctoris sententiam, in *not.* ad *num.* 4.

Socii quomodo teneantur ad damnum, si in societatis contractu aliquid pereat, *num.* 12 ad 17.

Expensæ quæ fiunt in necessitate societatis, quomodo solvendæ ac deducendæ, *num.* 18 ad 21.

Si socius aliquis damnum incurrat, an, et quomodo sit ei compensandum, *num.* 22, 23 et 24.

Societas finitur, seu dissolvitur quatuor præcipuis modis, qui assignantur et explicantur, *num.* 25 ad 40.

Finita, seu dissoluta societate, quomodo faciendâ sit divisio honorum, et cui restituendum sit capitale, *num.* 41 ad 45.

Societas jus quodammodo habet fraternitatis, et quam ex hoc principio consequantur, *num.* 46 ad 51.

SOCIETAS INTER FRATRES (VII, 595).

Frâtes, defunctis parentibus, possunt inire inter se societatis contractum. Et an talis contractus censeatur initus per mensam communem, et patrimonium indivisum. Vide *verb.* Societas inter fratres, *num.* 1 ad 6, et *num.* 57 et seqq.

Frâtes, inita societate, an possint repetere quod contulerunt ad victum communem, *num.* 7, 8 et 9.

Frater qui, inita societate, dotavit de propriis bonis sororem, potest ab aliis fratribus compensationem repetere, *n.* 10.

Quid si frater, non inita societate, dotet filiam suam de bonis communibus, *num.* 11 et 12.

Quid si frater habeat præ aliis filios laborantes in utilitatem communionis fraternæ, *num.* 13 et 14.

Frater an teneatur aliis fratribus communicare luera acquisita ex peculiari arte, vel professione uxoris, vel ex ipsius bonis parafarnalibus, *num.* 15, 16 et 17.

Ratione rigorosæ societatis, quæ bona communicari debeant, et talis societas quando intelligatur contracta, vel non, *num.* 18 ad 26.

Societas universalis, vel requirit expressam mentionem vel deducenda est ex necessariis actibus et argumentis, *num.* 60.

Num acquisitio proprio nomine facta ab uno ex fratribus excludat inter ipsos societatem universalem, *num.* 61 et seqq.

Debitum contractum ab uno fratrum post obitum patris quomodo solvendum, et quid si contendatur in quem usum conversum fuerit tale debitum, *num.* 27 ad 30.

Delictum unius fratris socii non nocet aliis, *num.* 31.

Ex indole societatis universalis res communi periculo ita pereunt, ut unus alteri ex sociis non nisi de inexcusabili culpa, ac dolo teneatur, *n.* 64.

In partitione hereditatis, quæ sint deducenda, vel non, *num.* 52 ad 56.

SODOMIA.

Vide *verb.* Luxuria, *n.* 50.

SOL.

Sol quot gradus pereurrit quolibet integro anno. Vide *verb.* Mundus, *n.* 58.

SOLEMNITATES.

SOLEMNITATES PRO ALIENANDIS REBUS ECCLESIASTICIS.

Vide *verb.* Alienatio, *art.* 2, 3 et 4.

FERRAR. VIII.

quid sit acceptilatio, quidque ad ejus valorem requiratur. Vide *verb.* Solutio, n. 42 ad 45.

Debitum tollitur etiam per compensationem; et compensatio quæ sit, n. 46, et *verb.* Compensatio, *per tot.*

Qui per errorem solvit indebitum, an, et quando possit ipsum condicere, et repetere, n. 47 ad 54.

Asserens se indebitum solvisse, et conditionem intentans, quid probare debeat. Et ad rem datur *Conditionis et Indebiti definitio*, num. 55 ad 58.

De solutione quæ præsumptionibus probari possit, n. 59 ad 74.

Clericus aliquando ab obligatione solvendi an dispensari possit, et quid tunc requiratur, num. 75 ad 92.

Quinam clerici hoc privilegio gaudere queant, num. 92 ad 94.

An clericus dicto privilegio renuntiare possit, num. 95.

SOMNIUM (VII, 553).

Somnium quid sit? Et varia somniorum genera assignantur, quæ postea dividuntur in divina, dæmoniaca et naturalia, et singula explicantur, et plura ex ipsis referuntur. Vide *verb.* Somnium, n. 1 ad 11.

Somnia naturalia proficiuntur a diversis causis, quæ assignantur, et explicantur, n. 12 ad 16.

Species imaginabiles in somnis causatæ producunt in somniantibus varios effectus, qui assignantur, num. 17.

Traditur regula pro somniis discernendis, n. 18 et 19.

Somniorum observatio quando licita, vel non, eorumque interpretatio a quo fieri possit, n. 20, 21 et 22.

Quid si causa naturalis somniorum sit extrinseca, n. 23.

Qui divinant ex somniis, vel somnia procurant, et in ipsis credunt, quomodo peccent, num. 24, 25 et 26.

Qui fodit thesaurum in somnis manifestatum, an sit culpandus, et quæ fides sit dictis somniis præstanda, num. 27 ad 31.

SOMNUS (VII, 561).

Somnus quid sit, et quomodo causetur. Vide *verb.* Somnus, num. 1, 2 et 3.

Somnus alius est diurnus, et alius nocturnus, somnus diurnus alius antemeridianus, et alius pomeridianus, num. 4, 5 et 6.

Afferuntur mala, quæ gignere solet somnus pomeridianus sine debitis cautionibus captus, et assignantur cautiones adhibendæ ad dicta mala evitanda, num. 7 et 8.

Aptissimum tempus pro somno capiendū est nocturnum, et assignantur qui diurnum somnum capere solent, num. 9 ad 15.

Quo:is horis sit somnus capiendus, num. 14.

Alia de somno, num. 15 ad 18.

SORORES.

Vide *verb.* Affinitas, art. 1, num. 15.

SORORIVS.

Vide num. 16.

SORS (VII, 564).

Sors in genere varie accipitur, et specialiori, ac usitatori modo sumpta definitur. Vide *verb.* Sors, n. 1 et 2.

Sors dividitur in divinatoriam, consultoriam, et divisoriam, et singula explicantur. Et quæ sint licitæ, vel non, num. 3 ad 15.

Electiones ecclesiasticæ an fieri possint per sortis, et an eodem modo dirimi possint lites in cau-

sis beneficialibus, num. 17 ad 25. Vide *verb.* Electio, art. 1, num. 9 et duobus seqq.

An revera Honorius III, in cap. 3 *De sacrileg.*, in electione canonica omnino improbaverit usum sortis, num. 24 ad 35.

SORTILEGIUM.

Vide *verb.* Superstitio, num. 33.

SPADONES.

Vide *verb.* Patria, Potestas, num. 37.

Spadones, castrati, etc., an sint capaces matrimonii. Vide *verb.* Matrimonium quoad impedimenta, art. 2, num. 28.

SPATULOMANTIA.

Vide *verb.* Superstitio, num. 21.

SPECTACULA.

Inverecunda spectacula an prohibeantur. Vide *verb.* Spectacula; VII, 751, *per totum.*

SPES.

Vide *verb.* Virtus, num. 21 ad 35.

SPHÆRA.

Sphæra nomine quid intelligatur. Vide *verb.* Mundus, num. 117, 204.

Sphæra potissimum pro artificiali sumitur, quid sit, quare sic vocetur, et quis fuerit ejus inventor, et auctor, num. 118 et 119.

Sphæra ista vocatur armillaris, et quare, num. 120.

In sphæra armillari decem circuli vulgo repræsentantur, sex majores, et quatuor minores, qui assignantur cum suis qualitatibus, et differentiis ad invicem, num. 121 ad 125.

Sphæra, alia recta, alia obliqua, alia parallela, et singula explicantur, ac assignatur differentia habitantium in ipsa, num. 157 ad 164.

SPICA.

Spicarum collectio post absolutam messem pauperibus permittenda indicitur a Benedicto XIV. Vide *verb.* Spica, num. 1 et 2.

Spicarum egenis collectoribus permittitur sine alio libera extractio quocumque tempore in ditione ecclesiastica etiam extra statum ecclesiasticum, num. 3.

SPIRITUS SANCTUS.

Spiritus sancti a Patre Filioque processio. Qui omittit in Symbolo possint particulam *Filioque*, et qui pronuntiare eam teneantur. Vide *verb.* Spiritus sanctus, num. 1 et 2.

Spiritus sancti imagines sub humana juvenis forma damnantur, et prohibentur, n. 3.

SPOLIATOR, SPOLIATUS (VII, 574).

Spoliator quis dicatur. Vide *verb.* Spoliator, Spoliatus, num. 1.

Spoliatus quis sit. Et quæ remedia habeat ad recuperandam possessionem, et quid dicta remedia importent, num. 2 ad 11, et num. 29 et seqq.

Ut spoliatus ante omnia sit restituendus, quid probare debeat, num. 12.

Dicta regula et spoliatus ante omnia est restituendus, quando procedat, et assignantur aliqui casus, in quibus fallit, num. 13 ad 18.

Mulier propria auctoritate sub pretextu impedimenti a marito se separans, sicque cum possessione spoliatis, quid si non habeat probationes paratas ad probandum impedimentum dirimens, num. 19 et 20.

Spoliator violentus quid teneatur restituere spoliato, num. 21 ad 24.

Spoliationis exceptio in quibus causis admittatur,

et ad quid teneatur spoliator excipiens spoliationem. Vide *verb.* Spoliator, Spoliatus, num. 25, 26 et 27.

Agenti super rebus ecclesiasticis non obstat exceptio spoliationis privatarum rerum, vel e contra, num. 28.

SPOLIUM (VII, 580).

Spolia ecclesiasticorum beneficiatorum et aliorum clericorum et regularium quomodocumque, et ubicumque decedentium ad quos pertineant. Vide *verb.* Spolium, num. 1 ad 8, et num. 39 et seqq.

De origine spoliatorum ecclesiasticorum, num. 45 et seqq.

Spolia cardinalium, curialium, prælatorum habentium facultatem testandi non pertinent ad cameram apostolicam, num. 9 et 10.

Conclavistæ non subjacent spolio, num. 11.

Clerico Romæ moriente ab intestato, succedunt hæredes, num. 12.

Spolia a collectoribus, etc., de quibus beneficiatis fieri possint, num. 15.

Spoliorum causæ quomodo agitandæ, num. 14.

Spoliorum nomine, quæ ad cameram apostolicam pertinent, non intelliguntur paramenta ecclesiæ, num. 15.

Ecclesiæ ornamenta, vasa, et hujusmodi clerici decedentis ab intestato, an et quando spectent ad hæredes, aut ad ecclesiam, num. 16 ad 26.

Spolia episcoporum in insula Sardinia decedentium ad quem spectent, num. 27.

Spolium clericorum non est in usu in statu Mediolanensi, num. 28.

Spolia episcoporum in regno Neapolis ad quem spectent, num. 29.

Ius spoliū ubi, et quomodo sit receptum, num. 30.

Spolia canonicorum Sancti Salvatoris Bononiæ ad quem spectent, num. 31.

Spolia equitum Hierosolymitanorum ad quem spectent, num. 32, 33 et 34.

Quid de spolio episcopi translati ad aliam ecclesiam, num. 35.

Spolia episcoporum et aliorum beneficiatorum ex rebus ad divinum cultum spectantibus debentur illis ecclesiis quibus præfuerunt, num. 36, 37 et 38.

SPONSALIA (VII, 595).

Sponsalia et sponsus unde dicantur. Vide *verb.* Sponsalia, num. 1.

Sponsalia tripliciter potissimum sumuntur, et quomodo, num. 2.

Sponsalia proprie accepta definiuntur, num. 3.

Ad valorem sponsalium de futuro plura requiruntur, quæ assignantur, et explicantur, num. 4 ad 11.

Ætas requisita pro contrahendis sponsalibus assignatur, num. 12 ad 15.

Impuberes septennio majores sponsalia contrahentes an et quando possint ab ipsis resilire, et facultas resiliendi in quo foro locum habeat, et quando censeatur impuberibus concessa, num. 16 ad 21.

Matrimonium ab impuberibus nulliter contractum resolvitur in sponsalia de futuro. Secus de matrimonio nullo ex aliquo alio essentiali defectu, num. 22 et 25.

Præsentia parochi et testium, et consensus parentum an requirantur ad valorem sponsalium, num. 24, 25 et 26.

Parentes an possint pro filiis sponsalia contrahere, et quando sint valida, vel non, sponsalia a filiis per metum contracta, num. 27 ad 34.

Sponsalia an censeantur contracta per verba illa, quæ juxta communem intelligentiam et loci usum loquendi veram promissionem futuri matri-

monii significant, et dicta verba assignantur, num. 35 ad 39.

Sponsalia contrahuntur etiam per signa, vel facta consensus interdum exprimentia, et innuitur, quando sponsalia per prædicta signa contracta valida esse possint, vel non, num. 40 ad 48.

Sponsalia vera quamvis occulta obligant sub mortali, num. 49.

Sponsalia quo tempore obligent ad contrahendum, et quid si nullum certum tempus ad id præligatur, num. 50 ad 54.

Quid de illo qui post legitima sponsalia recuset contrahere matrimonium, et innuitur quid in casu exigere possit pars innocens, num. 55 ad 74.

Ad num. 55 et seqq. auctoris, vide, num. 144 et seqq.

Itemque ad num. 60 et duos seqq. auctoris, vide animadversa num. 148 et seqq.

An et quando resiliens a sponsalibus amittant arrhas, num. 75.

Sponsalia rite contracta variis justis de causis dissolvi possunt; et singula assignantur, et explicantur, num. 76 ad 119.

Ad dissolvenda sponsalia an et quando requiratur auctoritas judicis; et iudex in casu qualis esse debeat, et possit, vel non, num. 120 ad 127.

Alia ad rem, de sponsalibus Judæorum. Vide, num. 129 ad 139, et a num. 140 ad num. 143.

An ad valorem sponsalium requiratur præsentia parochi et testium, num. 160 ad 162.

Sponsalia quomodo sint probanda, num. 163 ad 168.

An et quando copula carnalis et defloratio habeatur pro signo consensus sponsalium, num. 169 et 170.

Sponsalia cum sint futurarum nuptiarum mutua promissio, quid dicendum, si viri et mulieres polliceantur de presenti, num. 171.

Si contrahentes coram parochi et testibus utantur verbis de presenti, an censi debeat matrimonium initum, num. 172.

Si sponsalia in facie Ecclesiæ fuerint contracta, et copula secuta fuerit, an transeant in matrimonium, num. 173, 174.

Constans parentum contradictio an et quomodo sufficientem præbeat causam ad sponsalia solvenda, num. 176 ad 180.

Quid in casu gravium inimicitiarum inter sponsorum parentes, num. 181 ad 185.

Alia ad rem. Vide *verb.* Matrimonium quoad impedimenta, *verb.* Sponsi, *verb.* Stuprator.

SPONSI (VII, 652).

Sponsus et sponsa unde dicantur. Vide *verb.* Sponsi, num. 1.

Sponsorum conversationes quomodo et a quo prohibendæ, et quando possint esse licitæ, num. 2, 3 et 4.

Sponsus an et quomodo visitare possit sponsam in clausura monialium existentem. Vide *verb.* Moniales, art. 1, num. 50.

Sponsorum fornicatio cum aliis commissa. Vide *verb.* Luxuria, num. 9.

Tactus, oscula, amplexus et hujusmodi inter sponsos an et quæ sint peccata, num. 7.

Corrigitur hic auctor in not.

Sponsus qui sponsam seducit ad copulam non potest puniri pena stupri, num. 11.

Sponsi quando peccent circa delectationem de copula futura. Vide *verb.* Delectatio morosa, num. 27 ad 32.

Alia ad rem. Vide *verb.* Matrimonium quoad impedimenta, *verb.* Matrimonium, Sponsalia, Stuprator.

SPORTULÆ.

Sportulæ quid sint, et quando a iudice exigi possint, vel non. Vide *verb.* *Judex*, num. 42 ad 46.

SPURIUS.

Spurius quis sit, et quis possit cum eo dispensare ad ordines suscipiendos. Vide *verb.* *Filius*, num. 27 ad 59.

Spurius an hæres institui possit. Vide *verb.* *Hæres*, num. 25.

STATICA.

Statica quid. Vide *verb.* *Mundus*, num. 198 ad 201.

STATIO.

Quid sit statio, unde sic dicta, et illius origo. Vide *verb.* *Statio*, VII, 653, *per totum*; et *verb.* *Litanix*.

STELLA.

Stella quid sit. Vide *verb.* *Mundus*, num. 172. Stellæ fixæ distinguuntur a planetis tripliciter, et assignatur quomodo, num. 173.

Stellarum fixarum quanta ab astronomis et mathematicis assignetur multitudo, num. 176.

Stellæ fixæ distinguuntur in sex classes, et assignantur. His additur septima classis, quæ assignatur, num. 177 et 178.

STELLIONATUS.

Stellionatus crimen quid sit, et quæ ejus poena. Vide *verb.* *Pœna*, art. 2, num. 204.

STIPES.

Stipes quid sit. Vide *verb.* *Matrimonium* quoad impedimenta, art. 1, num. 28.

STOLA (VII, 657).

Stolæ delatio an importet jurisdictionem. Vide *verb.* *Stola*, num. 1 et 2, et 15.

Parochi an ingredi possint ecclesias regularium cum stola, et cruce elevata, num. 3.

Capellani confraternitatum in quibus processionibus possint stolam deferre, et quomodo eam deferre competat archipresbytero collegiatæ, num. 4, 5 et 6.

Parochi civitatis an possint stolam deferre in processionibus publicis, num. 7.

Regulares an possint uti stola in benedictionibus sine licentia parochi, num. 8.

Sacerdotes et diaconi accedentes ad communionem quomodo stolam deferre debeant, et innuitur quomodo gestanda sit stola sacerdotalis et diaconalis, num. 9, 10 et 11.

Stola cur ab episcopo non ducatur ante pectus ad formam crucis, num. 12.

Stola cur non utantur Romæ concionatores, num. 13.

Alia ad rem. Vide *verb.* *Parochus*, art. 3, num. 56.

STUPRATOR, STUPRUM (VII, 661).

Stuprum proprie sumptum quid sit, et quale peccatum, et quando virgo censeatur vere stuprata, et ad quid in casu teneatur stuprator. Vide *verb.* *Stuprum*, *Stuprator*, num. 1 ad 6.

Deflorator virginis per vim vel metum, vel matrimonii promissionem, an et quando teneatur illam ducere, num. 8 ad 12.

Quoad ducendam defloratam adducuntur limitationes, num. 13 ad 20.

An habens votum castitatis, virginem deflorando, teneatur eam ducere, num. 21.

Ad quid tenetur violans virginem sibi conjunctam sub matrimonii promissione, num. 22.

Alia ad rem. Vide *verb.* *Dos*, art. 2, num. 14, *verb.* *Pœna*, art. 2, num. 206.

SUBCOLLECTOR APOSTOLICUS (VII, 665).

Subcollectores quibus gaudeant privilegiis, quando et in quibus subiciantur ordinariorum jurisdictioni. Vide *verb.* *Subcollector apostolicus*, num. 1 ad 22, ubi plura de ipsis, et num. 23 et seqq.

A quibus deputentur subcollectores spoliatorum, num. 44.

In subcollectores non possunt deputari nisi ii qui de legitimo matrimonio nati sunt, num. 45.

SUBDIACONATUS.

Vide *verb.* *Ordo*, art. 1, num. 40.

SUBORNATIO.

Subornationis poena quæ sit. Vide *verb.* *Pœna*, art. 2, num. 208 et 209.

SUBREPTIO.

Vide *verb.* *Rescriptum*, num. 27 ad 33.

SUBSIDIIUM CHARITATIVUM (VII, 675).

Subsidium charitativum quare sic appelletur, quid sit, quis possit illud exigere, vel non, et ad illud exigendum quid requiratur. Vide *verb.* *Subsidium charitativum*, num. 1 ad 20.

Ad num. 14 auctor, vide num. 50.

Quantitas subsidii charitativi a quo determinari debeat, et quæ taxa sit servanda, et an pluries, vel una vice tantum exigi possit, num. 21 ad 28.

Ad solvendum subsidium charitativum qui teneantur, vel non, num. 29 ad 46.

Referuntur quædam sacre congregationis Concilii resolutiones ad rem facientes, num. 47 et seqq.

SUCCESSIO AB INTESTATO (VII, 685).

Quis dicatur decedere intestatus, et succedere ab intestato. Vide *verb.* *Successio ab intestato*, n. 1 ad 4.

Successio ab intestato quid sit, et alia est in capita, alia in stirpes, et quæ sit utraque, num. 5 ad 8.

Succedentium ab intestato quinque ordines assignantur, n. 9.

An, quando, et quomodo ab intestato succedant filii sive legitimi, et naturales, sive illegitimi, vel legitimi, sive spurii, vel ex damnato coitu, et qui tales sint, et dicantur, num. 10 ad 22, et *verb.* *Filii*.

Nepotes et pronepotes quomodo succedant, num. 24.

Deficientibus descendantibus, et fratribus, seu sororibus germanis, quis succedat; et quid, si moriatur filius sine liberis relicto patre superstiti, et avo materno, matre jam mortua, num. 25 et 26.

Quid si, defunctis patre et matre, exstant plures ascendentes sine fratribus, vel sororibus defuncti, num. 27.

Quid quando cum ascendentibus æqualis gradus exstant etiam germani fratres et sorores defuncti, num. 28 et 29.

Germanorum filii quomodo succedant, et quomodo nepotes, aut pronepotes fratris præmortui, num. 30 et 31.

Filii naturales, et illegitimi succedunt parentibus, et e contra, num. 32.

Deficientibus ascendentibus et descendantibus quis succedat, num. 33.

Quid, si cum defuncti fratribus et sororibus germanis, exstant etiam filii alterius fratris, aut sororis germanæ prædefunctæ, num. 34.

Fratres germani eorumque filii excludunt fratres solum uterinos et solum consanguineos, n. 35.

Quid, si soli filii diversorum fratrum vel sororum exstant, et nullus frater defuncti, n. 36 et 37.

Quid si nulli exstant liberi legitimi, nec germani fratres, aut sorores defuncti de cuius hereditate agitur, et quid si defunctus relinquat quosdam fratres consanguineos, et quosdam uterinos. Vide *verb.* *Successio ab intestato*, n. 38, 39 et 40.

Deficientibus omnibus fratribus, eorumque omnibus filiis, quis succedat, n. 41.

Cognati et agnati usque ad quem gradum succedere possint ab intestato, n. 42 et 43.

Filii adoptivi, naturales, spurii, et collaterales ex damnato coitu, an possint sibi invicem, vel aliis succedere, n. 44 ad 48.

Deficientibus omnibus consanguineis defuncti, quis succedat, n. 49 et 50.

Uxor pauper an, quando, et quomodo succedat marito diviti, et e contra, n. 51 ad 53.

Fiscus quando et quibus succedat, et quid in casu prius agere debeat, n. 56, 57 et 58.

In bona clericorum quæcumque quis succedat, et quis succedere debeat in bona religiosorum professorum, n. 59 ad 63.

Cum qui possunt invicem sibi ab intestato succedere simul mori contigerit, dantur regulæ quibus discerni queat quisnam ex iis prius mortuus habendus sit, n. 67 et seqq.

Alia ad rem. Vide *verb.* *Beneficiarius*, *Hæres*, *Filii*, *Parentes*, *Regulares*, *Testamentum*.

SUCCESSIO IN FEUDA.

Vide *verb.* *Feudum*, n. 18 ad 46.

SUCCESSOR.

Successor in beneficio ecclesiastico, an et quando teneatur stare locationi factæ ab antecessore, ejusque debita solvere. Vide *verb.* *Locatio*, n. 8, *verb.* *Solutio*, n. 11, *Melioramenta*, n. 32.

SUFFRAGIA (VII, 700).

Suffragium unde dicatur. Vide *verb.* *Suffragia*, n. 1.

Suffragium dupliciter sumitur et assignatur, et prout ad præsens attinet definitur, num. 2 et 3.

Suffragium tripliciter contingere potest, et assignatur, num. 4.

Suffragium ex opere operantis duobus modis contingere potest, et assignatur, num. 5.

Personæ fideles quibus suffragia applicantur, sunt duplicis generis, et assignantur, num. 6.

De fide est dari inter fideles suffragiorum communicationem, et quomodo talis communicatio fieri possit ac debeat explicatur, num. 7 ad 19.

Usus cereorum ardentium, aspersio aquæ benedictæ, incensatio thuris, campanarum pulsus, sepultura in loco sacro an et quomodo prosint defunctis, num. 20 ad 24.

Ut suffragium sortiatur suum effectum, quid requiratur, num. 25 et 26.

Generales et provinciales ordinum regularium possunt extra religionem specialibus suis benefactoribus spiritualia bona et suffragia sui ordinis communicare, et quomodo prosint ipsis, innuitur, num. 27 ad 31.

SUPERBIA.

Superbia unde dicatur, quid sit, quale peccatum, quæ ejus filix. Vide *verb.* *Superbia*, num. 1 ad 11.

SUPERIOR.

An valeat consuetudo tribuens locum digniorem inferiori præ superiore. Vide *verb.* *Superior*, *per totum*.

Alia ad rem. Vide *verb.* *Præcedentia*, num. 90 et 91.

SUPERIORES (VII, 712).

Regulæ quas exacte observare debent superio-

res regulares. Vide *verb.* *Superiores*, num. 1 et 2.

Superiores regulares, quoad litteras dimissoriales, num. 3 et 4.

Superiores regulares monialium bis aut ter in anno confessarium extraordinarium offerre tenentur universæ communitati, n. 5 et seqq.

Superior regularis, quoad cognitionem causæ super nullitate professionis, n. 8 et seqq.

SUPERSTITIO (VII, 712).

Superstitio unde dicta, et quid sit. Vide *verb.* *Superstitio*, num. 1.

Superstitio alia est ratione rei cultæ, et alia ratione cultus, et quæ sit utraque, num. 2.

Superstitio ratione cultus dividitur in tres species, quæ assignantur et explicantur, num. 3 ad 6.

In varias auctoris sententias animadvertitur, in not. ad num. 6.

Superstitio ratione rei cultæ dividitur in quinque species, quæ assignantur, num. 7.

Idolatria quid et quotuplex sit, num. 8 et 9.

Emendatur auctor in not. ad num. 9.

Magia est duplex, naturalis et superstitiosa, et utraque explicatur, num. 10 et 11.

Divinatio quid sit, ejusque viginti species assignantur, et explicantur, num. 12 ad 33.

Sortes sunt triplices, divinatoriæ, consultoriæ, et divisoriæ, et quæ sint singulæ, et an prohibita, et quæ sint sortilegiorum poenæ, tam de jure civili quam canonico, et quis in hac re sit iudex competens, num. 34 ad 44.

Vana observantia quid sit, quomodo differat a divinatione, et quæ ejus species, num. 45 ad 54.

Auctor emendatur, num. 48.

Assignantur decem regulæ ad cognoscendas vana superstitiones culpabiles, num. 53 ad 64.

Maleficium unde dictum, quid et quotuplex sit, assignatur et explicatur, num. 65 ad 68.

An liceat solvere maleficium alio maleficio, aut permittere, vel petere talem solutionem a maleficio, et quibus remediis, num. 69 ad 75.

Superstitiosi quando sint denunciandi, num. 76.

Assignantur præcipua remedia spiritualia adversus maleficia adhibenda, num. 77.

Assignantur poenæ statuta contra maleficos, aliosque similes superstitiosos, et quis sit eorum competens iudex; et quomodo confessarii se gerere debeant cum ipsis, num. 78 ad 81.

De surripiendis hostiis, seu particulas consecratas, et poenis eisdem inflictis. Vide *verb.* *Surripientes*, *per tot.*

Quoad ea, quæ concernunt astrologiam judiciale. Vide *verb.* *Astrologia*, *Astrologus*.

SURDUS.

Surdus potest contrahere matrimonium. Vide *verb.* *Matrimonium*, art. 1, num. 26.

SURRIPIENTES (VII, 755).

Asportantes, vel apud se retinentes hostias consecratas, etsi sint ecclesiastici, aut minores, curiæ sæculari tradi debent puniendi. Vide *verb.* *Surripientes*, num. 1 ad 4.

Affertur de hac re sanctio Clementis XIII, num. 5.

SUSPECTA PROPOSITIO

Suspecta de hæresi propositio quæ sit. Vide *verb.* *Propositiones damnatae*, num. 42.

SUSPENSIO (VII, 734).

Suspensio, quoad ejus esse et divisionem.

Suspensio quid sit. Vide *verb.* *Suspensio*, art. 1, num. 1.

Suspensio alia est ab officio, alia a beneficio, et